

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 22. prosinca 2013.

Video

Josipova poslušnost Bogu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu četvrtu nedjelju došašća, Evanđelje nam progovara o događajima koji su prethodili Isusovu rođenju. Evanđelist Matej ih predstavlja s točke gledišta svetog Josipa, zaručnika Djevice Marije.

Josip i Marija su živjeli u Nazaretu; nisu stanovali zajedno, jer ženidba nije još uvijek bila sklopljena. U međuvremenu, Marija, nakon što je prihvatila Anđelov navještaj, začela je po Duhu Svetom. Kada je Josip to primijetio, ostao je zbunjen. Evanđelje ne objašnjava kakve su mu se misli rojile po glavi, već nam kaže ono bitno: on nastoji vršiti Božju volju i spreman je na najradikalnije odricanje. Namjesto da se brani i traži svoja prava, Josip se odlučuje na jedno rješenje koje za njega predstavlja silno veliku žrtvu. I u Evanđelju se kaže: "A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti" (1, 19).

U toj su kratkoj rečenici sažeta sva unutarnja previranja, imajući pred očima ljubav koju je Josip osjećao prema Mariji! Ali i u takvim okolnostima, Josip kani vršiti Božju volju i odlučuje, zasigurno s velikim bolom, potajno otpustiti Mariju. Treba se dobro zamisliti nad tim riječima da bismo shvatili kušnju koju je Josip morao podnijeti u danima koji su prethodili Isusovu rođenju. Ta je kušnja slična onoj Abrahamovoj kada je Bog tražio da žrtvuje sina Izaka (usp. Post 22): odreći se onog najdragocjenijeg, najdraže osobe.

Ali kao i u Abrahamovom slučaju, Gospodin intervenira: našao je vjeru koju je tražio i pruža drugi izlaz, put ljubavi i sreće: "Josipe – reče mu – ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj

začeto, doista je od Duha Svetoga" (Mt 1, 20).

Ovaj nam tekst iz Evanđelja pokazuje svu veličinu duše svetog Josipa. On je slijedio dobar životni plan, ali je Bog za njega namijenio drugi naum, jedno veće poslanje. Josip je bio čovjek koji je uvijek slušao Božji glas, bio je duboko osjetljiv na njegovu tajanstvenu volju, čovjek koji je budno osluškivao poruke koju su mu dolazile iz dubina srca i od Boga. Nije odlučio tvrdoglavo se držati svog životnog plana, nije dopustio da mu mržnja truje dušu, već je bio spreman staviti se na raspolaganju novosti koja mu je na zbunjujući način predstavljena. I tako, Josip se pokazao kao dobar čovjek. Nije mrzio i nije dopustio da mu mržnja truje dušu. Ali koliko put nama mržnja, pa i antipatija, zloba truju dušu! A to nanosi bol. Ne smijemo to nikada dopustiti: on nam je primjer u tome. I tako je Josip postao još slobodniji i veći. Prihvaćajući sebe prema Gospodinovom naumu, Josip pronalazi u punini samoga sebe, izvan samoga sebe. Ta njegova sloboda da se odrekne onoga što je njegovo, posjedovanja vlastitog života, i ta njegova puna raspoloživost u srcu za Božju volju, poticaj su nam i smjerokaz.

Oraspoložimo se dakle da slavimo svetkovinu Kristova rođenja promatrajući Mariju i Josipa: Marija, žena puna milosti imala je hrabrosti potpuno se pouzdati u Božju riječ, Josip, čovjek vjere i pravednik više je volio vjerovati Gospodinu namjesto da sluša glasove i sumnju i ljudsku oholost. S njima kročimo zajedno prema Betlehemu.

Nakon Angelusa

Čitam veliki natpis: "Siromašni ne mogu čekati". Lijepo! I to me podsjeća da je Isus rođen u štali, nije rođen u kući. Kasnije je morao bježati, otići u Egipat kako bi spasio goli život. Na kraju se vratio u svoju kuću, u Nazaret. Danas mislim, čitajući također taj natpis, na tolike obitelji bez doma, bilo zato što je nikada nisu imale bilo zato što su je izgubile iz raznoraznih razloga. Obitelj i dom idu zajedno. Vrlo je teško ostvariti boljitak obitelji ako se ne posjeduje vlastiti dom. Pozivam sve – pojedince, društvena tijela, vlasti – da u ove božićne dane učine sve što je u njihovoj moći da svaka obitelj može imati dom.

Od srca pozdravljam sve vas, dragi hodočasnici koji ste došli iz raznih zemalja da sudjelujete na ovom molitvenom susretu. U mislima sam s obiteljima, župnim skupinama, udrugama i pojedinim vjernicima. Posebno pozdravljam zajednicu Papinskog instituta za inozemne misije, Glazbeni sastav iz San Giovannija Valdarna, djecu iz župe San Francesco Nuovo u Rietiju te sudionike štafete koja je krenula iz Aleksandrije i stigla do Rima da dadne svjedočanstvo za zauzimanje za mir u Somaliji.

Svima u Italiji koji su se danas okupili da slave svoju zauzetost u društvu, želim da pružaju konstruktivan doprinos, odbacujući napasti sukoba i nasilja, te da slijede uvijek put dijaloga,

braneći prava.

Svima želim ugodnu nedjelju i Božić ispunjen nadom, pravednošću i bratstvom. Dobar tek i do viđenja.

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana